

LAATSTE BERICHTEN.

STADSNIEUWS

— Naar wij vernemen zullen Maandag om 9 uur de eerste keuringen plaats hebben, benodigd voor het verkrijgen van rijvaardigheidsbewijzen tot het besturen van auto's en andere motorrijtuigen.

De 1ste keuring in den kring Leiden zal plaats hebben nabij de Vink en worden afgenomen door de heeren G. M. Dee, J. A. van der Meer, den burgemeester van Koudekerk en Wernink Jr.

Nabij het Boschhek bij Den Haag heeft heden de eerste keuring in Nederland plaats gehad.

Leidsch Dagblad, 21 september 1927

's-GRAVENHAGE.

De minister van waterstaat bij de rijproeven.

De minister van waterstaat, mr. H. van der Vegt, heeft vanochtend een bezoek gebracht aan de deskundigen, die bezig waren rijproeven voor het rijvaardigheidsbewijs af te nemen bij het Roomhuis Boschhek. De minister was vergezeld van mr. J. F. Schönfeld, administrateur van het departement van waterstaat, en den referendaris J. E. van der Heijden.

De heer J. F. Engel, een der Haagsche deskundigen, toonde den minister de eischen, die aan de kandidaten gesteld worden. Om de praktijk te leeren kennen, werd ook een eindje de stad ingereden. Daarna volgde de minister met belangstelling de rijproeven van verscheidene kandidaten.

De heer Van der Vegt toonde zich tevreden met de resultaten.

Nieuwe Rotterdamse Courant, 7 oktober 1927

GEMENGD NIEUWS.

DE EERSTE RIJPROEVEN.

Krachtens de Motor- en Rijwielwet.

Nabij het Boschhek te Den Haag zijn gisteren op den Leidschen-Straatweg de eerste rijproeven afgenomen krachtens de nieuwe Motor- en Rijwielwet. De publieke belangstelling was zeer groot. Aan een verslag in het „Hbld." ontleenen wij omtrent deze gebeurtenis, dat de rijproef niet bepaald gemakkelijk wordt gemaakt.

Het gaat zoo: De examinandus meldt zich op het aangegeven kwartier, bij den adviseur, wiens naam op de oproepingskaart vermeld staat. De adviseur laat hem eerst het hek binnen rijden van den tuin, maar achteruit. Dat is nu zoo erg niet. Maar dan moet het slachtoffer dadelijk daarna het gereserveerde gedeelte van den tuin achteruit inrijden en tusschen de boomen door, die voor een niet te grooten wagen voldoende ruimte laten, achteruit en vooruit manoeuvreeren. Wanneer deze proef, met al of niet goed gevolg doorstaan is, stapt de adviseur mee in den wagen en gaat, met zijn examinandus aan het stuur, den Leidschen-Straatweg op, om hem op den openbaren weg aan verschillende proeven te onderwerpen en tevens aan zijn kennis omtrent de regelen van den weg te toetsen. De adviseur zegt zijn examinandus onderweg precies wat hij doen moet.

Het is niet zonder reden, dat de adviseurs... verzekerd zijn tegen ongelukken, want we hebben sommige examinandi raar zien scharrelen. Eén heer stond dwars op den Leidschen-Straatweg klaar, aan de rechterzijde van den weg, om achteruit den tuin in te rijden, toen hij — door onvoldoende achteruit kijken, vermoedelijk er op rekende, dat de verkeerspolitie den weg zou vrijhouden — achteruitrijdende een anderen wagen aanreed, waarvan de bestuurder vertoornd om... een procesverbaal verzocht. Door dezen aanvankelijken tegenslag misschien wat in de war gebracht, scharrelde het slachtoffer niet bepaald handig tusschen de boomen in den tuin door. Nu was zijn wagen nogal lang, zoodat de proef voor hem speciaal lastig was. Maar hij kwam toch door zijn examen, als we ons niet vergissen.

Eén adviseur, die een dame examineerde, had op den Leidschen-Straatweg bijna een ongeluk, omdat de bestuurster even onvoldoende aandacht aan de tram had geschonken. Maar zij stopte op het kantje af, op tijd. Zoo ging het met alle examinandi niet even voorspoedig. Eén was er vòòr halftwaalf gezakt, van de twaalf ongeveer. De meesten voldeden heel vlot aan de opdrachten van de adviseurs en toonden zich bekwaam in het besturen van hun voertuig. Het spreekt van zelf, dat iemand die zich op een gegeven oogenblik „zwak" toonde, in zijn zwakke punt" nog eens stevig werd beproefd.

In den tuin van het Boschhek zaten veel kijklustigen, die hun vroolijkheid moeilijk konden bedwingen, toen één nerveus examinandi zòd raar tusschen de boomen la-veerde, met schokken in- en uitschakelende, dat hij achteruit tegen de tuinheg opreed. Die vroolijkheid was wreed. Maar de aardigheid zal er voor de menschen wel gauw af zijn. En dan kunnen de examinandi zien, alleen met hun examinatoren, meer op hun gemak gevoelen.

* * *

Maandag nemen de rijproeven voor de Leidenaars een aanvang.

Leidsch Dagblad,
22 september 1927

zelschap acrobaten. Toen is het mis gegaan. Een van de acrobaten, een 17-jarige jongen, deed een misstap en viel tusschen de wilde beesten. Een van de leeuwen wierp zich dadelijk op hem. De temmer Amar sr. sprong onmiddellijk in de kooi om de andere leeuwen, die op het gezicht van het bloed wild geworden waren en zich ook op de prooi wilden storten, in bedwang te houden. Raoul, een andere temmer — aan persoonlijk moed ontbreekt het dien menschen niet — pakte intusschen den woedenden leeuw aan en wist hem zijn prooi te ontrukken. De acrobaat, wiens dijen geheel opengegrenzen waren, is dadelijk naar het ziekenhuis overgebracht. Men acht zijn wonden hoogst ernstig.

Een gevaarlijke epidemie.
Te Leipzig zijn bij kinderen 79 gevallen van ruggemergverlamming geconstateerd, waarvan 12 met doodelijke afloop. On het ogenblik worden 51 patientjes in het ziekenhuis verpleegd; de meesten hunner zijn nog geen jaar en van de 12 in het ziekenhuis overledenen waren er 7 die dien leeftijd nog niet hadden bereikt. De gemeenteraad van Leipzig zal morgen in buitengewone zitting vergaderen om te overwegen welke maatregelen ter bestrijding van de epidemie zullen kunnen worden getroffen. Het is niet uitgesloten dat zal worden besloten de scholen tijdelijk te sluiten. Vele geneesheeren achten dit wenschelijk.

Een aardige reclame. De Tabaksfirma Louis Dobbeltmann te Rotterdam heeft iets aardigs bedacht om de kinderen der verbruikers van haar nieuw merk rooktabak Faam op nuttige en aangename wijze bezig te houden.

In het tijdvak October-December a.s. zullen in dit blad een aantal plaatjes-advertentiën over Faam verschijnen, welke uitgeknipt, naar eigen vinding gekleurd en opgeplakt, gezonden kunnen worden aan de Reclame-afdeeling van genoemde firma, onder bijvoeging der bons van 1 pond Faam-tabak.

Er zijn 500 prijzen, w.o. als hoofdprijzen:

een radio-toestel, een jongens- en een meisjesrijwiel, een gouden en een zilveren horloge, speelgoederen, sportartikelen, huishoudelijke- en rookersbenodigdheden, fotoestellen, etc.

Inderdaad een wedstrijd, waaraan ieder kind kan deelnemen en welke even amusant als leerzaam genoemd kan worden.

Autobestuurders op het zweelbankje. Tot heden zwaande er zoo van alles over den weg, dat een autostuurrad vasthield. Een rijbewijs hield nog niet in dat men werkelijk rijden kon. Dit gaat thans anders worden. In verschillende plaatsen hebben deze week de eerste rij-examens plaats gehad. De eerste in Den Haag. Om negen uur verscheen de directeur van het Centraal bureau, de heer J. G. van Turenhout met vier van de twaalf Haagsche examinatoren bij het Roomhuis Boschhek. De eerste kandidaat was al present. Van negen tot tien uur was de belangstelling groot. Niet alleen waren veel toeschouwers opgekomen, maar ook de verkeerspolitie was tegenwoordig; de hoofdinspecteur had van het evenement een vacante uitstapje gemaakt.

Vrij algemeen schijnt de meening

te heerschen, dat het examen een wassen neus is. Maar wie dat denkt, heeft buiten den heer v. Turenhout en zijn deskundigen gerekend. Het gaat er serieus toe. Natuurlijk verschilt de eene kandidaat met den ander. Er was een heerrijder, die achteruit den tuin van het Roomhuis in moest. Hij vergat een signaal te geven en reed, gelukkig niet hard, tegen een Amsterdamsche auto, die nog net even voorbij wilde. Die automobilist heeft er van genoten. Zijn examen heeft langer dan een kwartier geduurd en hij is extra duchtig aan den tand gevoeld. Maar vermoedelijk zal hij wel geslaagd zijn, want overigens was zijn rijden uitstekend.

Een tweede kandidaat, een keurig beroepschauffeur met een uitstekend onderhouden wagen, reed achteruit den tuin in en parkeerde zijn wagen met zulk een fraaie korte bocht tusschen twee dicht bij elkaar staande boomen, dat de examinerer enthousiast was. Die man reed zijn wagen, zooals een Lord zijn Hevelingspaard rijdt.

Een jongeman zat met een air van: ik zal jullie eens even laten zien, hoe goed ik rijden kan, achter het wiel van 'n Renault. Inderdaad reed de man keurig, handig en snel, er viel niets op aan te merken, maar toch was zijn houding niet sympathiek.

Nee, dan die oude heer, die zorgzaam en met toewijding reed. Hij was niet van het slag, dat altijd haast heeft, ook al rijden ze voor hun genoegen over den boulevard. Hij schakelde niet over, nee, hij vliede de tandwielen in elkaar.

De eerste dame die ter examen verscheen gaf geen fraai voorbeeld. De tandwielen van de schakelrichting kregen het leelijk te verduren. Overigens was haar rijden niet zoo slecht, dat zij „zakken" moest. Maar fraai of goed was het allerminst.

Om tien uur „straalde" de eerste kandidaat. Hij was met een der examinatoren uitgereden en stond op een brug. Daar had hij moeten stoppen. „Verder", luidde het commando. De chauffeur wilde wel, maar de motor niet. Nog eens probeeren. De motor caleerde weer. En ten derde male liet de kandidaat het nog eens gebeuren. Eenmaal kan zoefets passeeren. Maar driemaal is te veel, is de meening van den deskundige. En daarom werd niet verder geëxamineerd. Over een maand kan de kandidaat nog eens terugkomen, wanneer hij nog eens vier gulden gestort heeft. Want dat is het nadeel van „zakken", het kost opnieuw vier gulden om nog eens examen te doen.

Den geheelen morgen werd doorgegaan met het afnemen der proeven. Ook 'smiddag werd verder geëxamineerd door een tweede ploeg deskundigen.

„t Valt me hard tegen" vertelde een van de deskundigen, die vier uur geëxamineerd had. „Werkelijk goed wordt er niet gereden. Er zijn natuurlijk uitzonderingen. Maar over het algemeen weten de heeren nog maar gebrekkig met hun wagens om te gaan. Ook weer niet zoo gebrekkig, dat je ze terug moet sturen. Maar er net zoo tusschen in. En vooral met het achteruit rijden naar een bepaald doel zitten de meesten nog te veel te „hannessen". Ik laat ze daarom hier op het examen goed voelen, wat hun tekortkomingen

zijn. Misschien zet hen dat aan om nog eens beter op hun rijden te gaan letten."

De nonchalance van een enkeling wekte algemeen verbazing. Hij verscheen met een auto, waarvan de remmen niet goed werkten.

Tegen den middag verschenen enkele motorrijders. Daar was een zware Harley. De man moest cirkels en bochten rijden tusschen de boomen. Hij bracht het goed af. Na hem kwam een heer op een klein motorfietsje, eigenlijk meer fiets dan motor. Het motortje werkte met nijldige plofjes. Als het rijtuigje in het zand dreigde vast te raken, hielp de bestuurder even door moe te trappen. Geslaagd!

Den geheelen dag bleven de proeven veel bekijks trekken. Menig auto mobilist, die passeerde, stapte even bij het Roomhuis af om een kijkje te nemen. En het aantal menschen, dat inlichtingen kwam vragen was legio.

De inbraak te 's-Gravenhage. De politie is er thans in geslaagd een persoon aan te houden, tegen wien ernstige vermoedens bestaan, dat hij de medeplichtige is geweest van den reeds gearresteerden R., die eenige weken geleden een brutalen inbraak pleegde bij den kapitein G., aan den Nieboerweg te 's-Gravenhage.

Bij de achtervolging van de inbrekers heeft R. toen den inspecteur van politie Paul met twee revolvergeschoten zoodanig verwond, dat men geruimen tijd voor zijn leven vreesde.

R., de aanvaller van den inspecteur, werd op de plaats van het misdrijf gearresteerd, de tweede inbreker had echter kans gezien te ontvluchten. Men zag hem in de richting naar de duinen vluchten en sindsdien heeft men, ondanks alle nasporingen, niets meer van hem vernomen.

De politie wist echter, dat R. steeds in een clubje van vrienden verkeerde, die allen wel eens of meerdere malen met de politie in aanraking waren geweest. Zooals vanzelf spreekt, heeft de politie dezen vriendenkring nauwkeurig geobserveerd, daar zij verwachtte, dat de tweede betrokkene bij den aanslag op den inspecteur wel onder dit troepje zou schuilen.

Het had nu de aandacht getrokken, dat een van het gezelschap, de 22-jarige H. korten tijd na het voorgvallene bij den Nieboerweg was verdwenen. Later is gebleken, dat hij zich naar Antwerpen had begeven. Deze dagen werd hij weer in Den Haag gezien.

Op het politie-archief berustte een foto van H., welke het vorig jaar gemaakt was toen hij gearresteerd werd ter zake van een vermogensdelict. Deze foto werd aan enkele getuigen vertoond, en allen verklaarden zij, dat dit het portret was van den metgezel van R.

De politie besloot toen tot arrestatie over te gaan. Hiertoe begaven zich eenige rechercheurs naar de adressen, waar H. zich gewoonlijk 's-avonds ophield. Werkelijk kwam men hem tegen 10 uur op den hoek van de Hoefkade en Koningstraat tegen. Oogenblikkelijk werd hij door de politiemannen gegrepen en geboeid naar het hoofdbureau overgebracht.

Woensdag is hij met de verschillende getuigen geconfronteerd; allen verklaren pertinent, dat de aange-